

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm CLXXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

omina Jacobi de
nem, & quomodo
ponte, & de qua
modi promissio
tum fuit, & in
quoad effectum
o, & habitatio
& fuit factum
illos reprobos
auctores, quos
debetur
inferno
debetur
per eam
colatum
confat
clutionem
alimenta
tum, promit
tuntur alimen
iolum in domo
ea, quae
& cetera legi
trium, cum
fuit, & quomodo
ad ad habitatio
noluit Bart.
no hac alimen
et dispositio
ex contraria
solitas, & quomodo
one, quae
ad ad habitatio
S. si de alimen
Item quia
ico lai tenetur
ex uerbo
per habitatio
mul. ff. de alimen
dij omnium
mitiones
obam & mola
Nicolai in
quomodo
qui ab eo
tione de alimen
obligatio
eantur
eruntque
que co
a habitatio
recipere
o, & uoluit
nec loquor
entur in
n f. attrahit
um in prima
repetitio
quia ceterum
preffis alimen
fuerit illi
gi, ut dicitur
um per
in d. j. de
si simpliciter
atione, et
tis ff. de alimen
gitur, & pro
habitatione
rommilit

norem interpretandum. l. quicquid astringenda. in prin. ff. de verb. oblig. ac etiam quia semper in dubio fieri debet interpretatio contra eum, in cuius fauore promissio, uel dispositio facta fuit. l. ueteribus. cum ibi not. ff. de pactis. cum similibus. Et hec sufficiat pro huius difficultatis resolutione, & pro aliquali informatione excellentissimi domini auditoris. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Filia, quibus à patre dotes in testamento sunt relictæ, sunt à fratribus heredibus expensis hereditatis alende.
- 2 Alimentandi onus ex aequitate, & charitate sanguinis regulatur.
- 3 Matri, quæ filium, uel filiam aluit, quando, & aduersus quos datur repetitio alimentorum, & quando non. & nu. 6.
- 4 Alimentandi onus an ad heredes extraneos filij, an ad fratres, seu ad matrem spectet, & ad quos istud onus pertineat.
- 5 Filius ex officio pietatis, & naturali ratione tenetur parentes alere.
- 7 Alimentandi onus non transit ad heredem extraneum illius, qui ex charitate sanguinis alere tenebatur.
- 8 Frater quando sororem alere teneatur.
- 9 L. qui filium. ff. ubi pupil. edu. deb. declaratur.
- 10 Alere patrem quando heredis filij extranei teneantur. & nu. 14.
- 11 Mater, maxime non exstante patre, tenetur filium alere de iure, & equitate naturali.
- 12 Solutum ex causa naturalis obligationis non repetitur.
- 13 Filius magis tenetur alere parentem, quam frater sororem.
- 15 Mater exclusa à successione filij propter patrui, uel fratrem an possit repetere à patruo, uel fratre, uel ab eo, qui in bonis patris successisset, alimenta per eam præstita illi, qui de bonis paternis ali debuisse.
- 16 Et quid ab herede fratris, uel patrui de alimentis per eam post illorum mortem præstatis.
- 17 Matri prius, quam fratri hereditatem deberi non est uerum, & in hoc reprehenditur Alex. in l. alimenta. c. de neg. gesti.
- 18 Matri magis, quam fratri datur querela inofficiosa, & quare.
- 19 Maior est pietas, & charitas inter matrem, & filium, quam inter fratres.

Querela inofficiosa fundata est in pietate, & officio pietatis.

EPITOME.

MATREM relictam à marito usufructuariam, siue heredem institutam unam cum filio, quæ post mortem filij simpliciter absque protestatione præstitit alimenta filiabus suis, non posse dicta alimenta etiam pro dimidia repetere ab heredibus extraneis dicti filij sui, & fratris dictarum filiarum, quamuis ipsa à successione filij propter agnatos, & heredes prædictos per statum loci exclusa esset, in casu huius consilij demonstrat.

CASVS CONSILII.

ESTATOR, relictis iure institutionis Barbaræ, & Iulie eius filiabus libris quingentis pro dote unam cum donis condecensibus pro qualibet earum, heredes suos uniuersales instituit do. Dianam eius uxorem in illius uita tantum, & Petrum paulum eiusdem testatoris filium, cui Petropaulo in ætate pupillari, uel aliis quocumque decedenti substituit Antonium, & Baptisiam ipsius testatoris fratres. Mortuo post mortem testatoris dicto Petropaulo in infantili ætate, cum dicta substitutionis casus, & dies uenisset, & do. Diana postea penes se præfatas Barbaram, & Iuliam ipsius, & dicti testatoris filias retinisset, & aluisset, nunc ipsa in iudicio conuenit præfatum Baptisiam, & filium dicti Antonij uti substitutos prædictos, & heredes pro dimidia dicti testatoris sui per recuperatione medietatis alimentorum, quæ dicit se dictis Barbaræ, & Iulie præstitisse, asserens eos uti substitutos, & heredes antedictos ad illorum præstationem pro medietate teneri, id illis ex aduerso negantibus.

ribus. Queritur itaq; an do. Diana possit hac alimenta à prenominaris petere; maxime a Trento statuto Fa-
nentino excludente matrem à successione filij ab intesta-
to defuncti, extantibus agnatis usq; ad quartū gradū.

CONSILIVM CLXXXVI.

DE iure in casu proposito concludendum esse videtur, qd dicta mater non possit alimenta simpliciter filiabus suis præstita repetere, nam & si filia, quibus dotes à patre relicte erant, etiam à fratribus suis heredibus in testamento paterno sint alenda, & liberalibus artibus instruenda expensis hereditatis, & de bonis paternis. l. qui filium. ibiq; Bal. & omnes. ff. ubi pupill. edu. deb. tñ ex quo mater illas simpliciter alimentavit absque protestatione, & absq; eo, qd conficeret rationem humani modi expensarū in alimentando factarum, vñ hoc fecisse animo donandi, & ex materna charitate, ac pietate, tñonus enim alimentandi ex aequitate, & charitate sanguinis regulatur, cū sit consonū, qd mater prius alat, quā frater, siue alius, qui etiam in bonis paternis successerit, ut in his terminis concludit Alex. in l. alimenta. circa fin. C. de nego. gest. & si deo mater, qd filio alimenta præstitit, illa repetit à patre, qui prius tenebatur filium alere, ut in d. l. alimenta. iuncta l. si qs à liberis. §. si nel parens. ff. de lib. agnos. nam tunc mater negotium eius utiliter gessisse videtur. argumento l. nescennius. in vers. obijisse. ff. de neg. gest. cum ibi not. Præterea matri datur repetitio alimentorū aduersus patrē, uel auum, quia illi prius onus alimentandi incubebat, ut est tex. in d. l. nescennius. qui propriè in his terminis loquitur, ut ibi per Paul. Castr. qui considerat quatuor casus, quorū primus est, qn mater, quæ filio alimenta præstitit, fuit protestata, secundus, qn ærento ordine sanguinis ius alimentandi prius ad aliū, quā ad matrē spectabat, ut qd extabat pater, uel auus paternus, qn tunc illa in dubio animo repetendi præstitisse præsumitur, tertius casus est, qn mater negotia filij gerebat, eiusq; bona administrabat, tunc enim et in dubio absq; alia protestatione præsumitur de bonis filij, seu animo repetendi præstitisse, quartus casus est, qn mater librum rationum de expensis alimentorū fecisset, quo in casu et animo repetendi præstitisse præsumitur. Hæc omnia probantur in d. l. nescennius. ibiq; Paul. Castr. extra quos casus mater cõsetur ex affectio-
ne materna alimenta præstitisse, illaq; repetere non potest. d. l. nescennius. & habetur per Alex. in d. l. alimenta. ex quibus tollitur ratio Cyni, qui contrarium ferè in terminis nostris consiluit, ut refert Alex. in d. l. alimenta. quem Rayn. Bald. & Fulg. ibi sequuti fuerunt. Et illa opinio, qd mater, quæ simpliciter præstitit filio, seu filiabus alimenta absq; protestatione, non possit illa à fratre, seu ab alio heredè à patre instituto repetere, uerior uidetur, quā sensit Bar. in l. si quis à liberis. §. item rescriptum. ff. de liber. agnos. idem uelle uidetur Ioan. And. in addi. Specu. in rub. de statu mona. in fi. & eandem sententiam sequitur Alexan. in d. l. alimenta. & respondet ijs, quæ pro contraria sententia adducuntur: facit etiam id, quod uoluit Alex. in l. si paterno. C. de neg. gest. & hoc modo debent intelligi ea, quæ habentur per Salic. & alios in d. l. alimēta. Non obstat d. l. si quis à liberis. §. item rescriptum. iuncto §. 1. ubi frater tenetur fratrē egnum alere, & tamen si extet filius, uel hæres filij, ipsi tenentur alere, quia responsio colligitur ex ijs, quæ dicit Bart. in d. §. item rescriptum, qd hæres filij tenetur alere patrē filij egnum, si nō extet mater, uel frater, qui, seu quæ alat, uel alere possit, ut in d. §. item rescriptum. alioquin hæres filij nō tenetur, sed frater, seu mater, qui, & quæ prius tenetur alere, cum hoc sit magis confo-

rum aequitati, & charitati sanguinis, ut dicitur in d. l. alimenta. Non obstat d. l. qui filium. ff. de pupill. edu. deb. ubi filio hæredè uniuersali filius dote tantum relicta filia tenetur tanqum hæres alimenta sorori interim præstare ante, & tunc respondetur, qd ille tex. debet intelligi in casu, ante, quæ alere possit, quia si ipsa filiam tantum test alimenta repetere à filio heredè instituto filia, quoniam censetur illa pietatis causâ, & amore præstitisse, & ideo non repetit, & in præsentī casu magis existimo. Laus.

ADDITIO.

CONCLUSIONEM supra proximè tradidisse arbitror ex doctrina plurimū ita uolentem, enim uoluit Barto. expressè in l. si quis à liberis. rescriptum. ff. de lib. agnos. ubi quæritur de alimentandi spectet ad hæres extraneos, tres, seu ad matrē, & concludit, qd non ad extraneos filij, sed ad matrē, quicquid uoluit in l. alimenta. C. de nego. gestis. ergo in casu mater relicta à marito uisum fuit, quæ filias suas præstitit, non potuit ea repetere ad filios extraneos filij sui, & fratris dictam filiam uoluit Io. And. in addi. ad Spec. in tit. de statu mona. in rub. in fin. uerb. qui concludit onus alimentandi pertinere ad ascendentes, hoc est ad patrē, matrē, & non ad fratres, parentibus existentibus, illis existentibus minus ad hæres fratris extranei argumento d. §. item rescriptum. ubi omnes dicitur ad hæres extraneos filij nō transire, quia ipse ex officio pietatis, & naturalī rōne tenetur alere. d. l. si quis à liberis. §. parens. cõsequenter etiam, quod uoluit Io. And. in addi. ad Spec. in tit. de statu mona. in rub. in fin. uerb. qui concludit, qd si fil. sint legit. idemq; uoluit, & sequitur de Ros. in d. l. alimenta. Nam quoties mater filias suas alimenta præstat, præsumptio est, qd donare, nisi protestata fuerit. d. l. nescennius. §. de nego. gestis. & Alberi. in d. l. alimēta. ac rationem istud alimentorum ad patrē spectare, nam mater uoluisse donare non præsumitur, & si alimenta ab ea præstita repeteret, et si non fuerit stata, ut tradit Barto. in d. l. si quis à liberis. §. si præterea quāuis Cyn. & plures alij tenent, qd aluit, nō posse alimenta repetere à fratre, & fratre, qui tanquam hæres patris fororem extraneam, ut traditur per Paul. de Cast. & Fulg. in d. l. alimenta. tamen ipsi non dicunt, neque uolunt, qd hæres extraneus, qui illi fratri succedit, fratri alere teneatur, & cõsequenter qd mater, quæ filiam aluit, possit alimenta repetere, ad fratrē tanquam hæres patris forē teneatur Barto. Cyn. & alios, tamen hæres fratris extraneus dicitur, quia tñonus alimentandi non transiret ad extraneum illius, qui ex charitate sanguinis tenebatur, qualis est frater, iuxta ea, quæ habentur Bar. in d. l. si quis à liberis. §. utrum. hoc enim personale, ut est tex. in d. l. si quis à liberis. §. rescriptum. & hic est casus noster, quia mater tere partē alimentorū ab heredibus extraneis, qui ex pupillari substitutione successerunt, dat his, qd frater tenetur fororē alere in iudicio uidelicet qn non extarent parēs, qui alere possent ad tradita per Io. And. in addi. ad Spec. in tit. de statu mona. in rub. in fin. per Cyn. in l. i. C. de alio. lib. Bar. in d. l. si quis à liberis. §. utrum. ergo si mater nec à fratre, nec ab eius heredè alimenta repeterit, quia ipsa prius alere tenebatur: nec obstat l. iij. ff. ubi pupill. educ. deb. qd ille tex. debet intelligi qn mater, seu parēs nō extaret, quæ alere possent, quā Alex. in d. l. alimēta. in fi. uerb. qui mīde hæres

ita Alexan. ibi loquitur, tamen ꝑ ipse Alexander non vult, neq; ex uerbis suis infertur, q mater possit repetere alimenta, quæ filia præstitit, maxime post mortē fratris, ab heredibus extraneis ipsius fratris, tum quia onus alendi est personale, tum quia stant simul, q frater teneretur alere, quia hæres patris, & tamen hæres extraneus fratris nō teneatur, ueluti etiam dicitur de filio, qui teneretur alere, & tamen hæres eius extraneus non tenetur, nisi in subsidium, quando non extaret alius, qui de iure teneretur. d. §. item rescriptum. & supra dixi. Secundo respondeo hanc considerationem sumi ex uerbis Alexandri à contrario sensu, quod argumentū à contrario uix sumitur ex uerbis legis, iuxta ea, quæ habentur in l. 1. §. huius rei. ff. de officio eius, cui mandata est iurisdic. Præterea Alex. in d. l. alimēta. contra Cynum uoluit, matrem non posse à fratre hærede patris alimenta repetere, ueluti etiam clarius sensit respondendo textui in l. qui filium. ff. ubi pupil. educ. deb. in quo text. frater fuerat hæres patris, & tamen uult, q mater extante frater hæres patris nō debuisse forem alere. Et ꝑ quamuis incidenter Alexāder dicat, cū matri prius, q fratri debeatur hereditas, tamen ipse hoc imprudenter dixit, quia tam olim, q hodie non prius matri, q fratri debebatur hereditas, nam olim ex lege duodecim tabularum frater admittebatur, mater autem non, ut Instit. de senatufconsult. orifician. hodie uero pariter simul admittuntur, ut in auth. defuncto. C. ad tertullianum. ergo uerum non est, q mater prius alere debeat, q frater, cum matri prius debeatur hereditas. Et quāuis matri regulariter detur querela inofficiosa, fratri uero non nisi turpi persona instituta, tamen ex hoc nō infertur, q matri prius debeatur hereditas, ut probatur in d. auth. defuncto. Præterea ꝑ regulariter magis matri datur inofficiosa querela, q fratri, quia cum officium pietatis sit inter parentes, & filios, & nō inter fratres, ideo matri contra testamentum inofficiosum, in quo fuit exheredata, querela datur, quia dicitur factum contra officium pietatis. l. 2. cū ibi not. ff. de inofficio. testamen. non autem datur magis querela matri, propterea qd prius, & magis hereditas matri, q fratri debeatur, ut supra & faciunt nota. per Barto. in l. pater filium. in 4. col. ff. de inofficio. testamen. ¶ Tertio posset responderi, Alexandrum ad probandum, q mater non possit alimenta repetere, adducere, q onus alimentandi regulatur ab æquitate, & charitate sanguinis, quæ est maior in matre: & ideo prius teneretur alere, ad probandum uero maiorem æquitatem, & charitatē sanguinis esse in matre, q in fratre, adducit illud, quod hereditas prius matri, q fratri debetur, & mater prius, & magis ad querelam inofficiosa admittitur, quā frater. Sed non ob hoc uoluit dicere, q ideo mater teneretur prius alere, quia prius admittatur ad successionē: hoc enim est falsum, cum non prius, sed simul cū fratre ad successionem admittatur, ut supra. Vnde id, qd Alex. de successione respectu querelæ inofficiosa considerauit, posuit ad probandum, quod ꝑ maior est pietas, & charitas inter matrem, & filium, quā inter fratres, quoniam querela inofficiosa fundata est in pietate, & pietatis officio. d. l. 2. ff. de inofficioso testamento. Et hæc satis dicta sunt. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Omnis dispositio intelligitur de actu ordinario, non autem extraordinario.
- 2 Nemo presumetur iactare suum.
- 3 Per receptionem census inducitur ratificatio contractus.
- 4 Pluralitas personarum non presumitur.
- 5 Confessio cedentis postius questum emanata non præiudicat confessionario.

xx 4 6 Qui